

תת"ע 6778/07/13 - מדינת ישראל נגד הרצל ציוני

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 6778-07-13 מדינת ישראל נ' ציוני

12 פברואר 2014

בפני כב' השופטת טל אוסטפלד נאוי
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
הרצל ציוני

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אלפי

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המיוחס לו נהיגה בדרך שאינה עירונית במהירות של 134 קמ"ש, כאשר המהירות המרבית המותרת בדרך הינה 90 קמ"ש, בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.

מכתב האישום עולה כי בתאריך 2.7.13 בשעה 01:30 לערך, נהג הנאשם, במהירות של 134 קמ"ש, בכביש 2, קילומטר 39.8 מחלף ספיר בנתניה לכיוון צפון, כאשר המהירות המותרת בדרך הינה 90 קמ"ש.

המהירות נמדדה באמצעות מכשיר הממל"ז LTI 20-20.

במועד המענה לכתב האישום טען הנאשם כי אינו כופר באמינותו של מכשיר המדידה אך הוא אינו סבור כי נהג במהירות המיוחסת לו בכתב האישום.

מטעם התביעה העיד **רס"ר תומר גמדני (להלן: "עד התביעה")**, מפעיל מכשיר הממל"ז אשר ערך והגיש את טופס ההזמנה לדין **(ת/1)** ואת הנספח **(ת/2)**.

עד התביעה ציין בת/1 כי רכב הנאשם נסע בודד בנתיבו השמאלי ולבדו בכביש בעת המדידה. העד ישב במושב הנהג של ניידת משטרה גלויה שחנתה על שטח הפרדה במחלף ספיר בנתניה כאשר חלון הרכב פתוח. העד המשיך וציין כי כיוון את הנקודה האדומה שבמכשיר המדידה אל עבר מרכז חזית רכבו של הנאשם בין שני פנסי החזית והמהירות שנמדדה היתה 139 קמ"ש. העד המשיך וציין כי הניח את מכשיר המדידה עליו, תוך שמירת קשר עין רצוף, הדליק אורות כחולים, השתלב בנסיעה לנתיב הימני תוך האצה, רכב הנאשם חלף על פניו ובלם. עד התביעה האץ, צפר בכריזה ועצר את רכב הנאשם בשול הדרך.

עד התביעה ציין את דבריו הנאשם בעת ביצוע העבירה כשאמר: "חשבתי שמותר פה 100 לא שמתי לב כמה נסעתי אני לא חושב שנסעתי כמו שאתה אומר אבל אני לא יודע בדיוק כמה נסעתי כי אמרתי לך שלא שמתי לב".

עד התביעה פרט בת/2 את הבדיקות שביצע במכשיר המדידה בתחילת המשמרת ובסיומה וכן את נתוני ההפעלה.

הנאשם אשר בחר להעיד אישר כי נסע בנתיב השמאלי, העיד כי החל בעקיפת שני רכבים והבחין בניידת המשטרה שהרתה לו לעצור בצד הדרך. הנאשם הביע פליאה שעד התביעה לא מדד את מהירות נסיעת הרכבים האחרים שנסעו בכביש והתמקד ברכבו בלבד.

הנאשם הלין על אכיפה בדרגתית, כאשר ציין בעדותו הראשית כי המקרה אחר, בו נהג רן בן שמעון במהירות מופרזת ויתרו לו השוטרים שעצרוהו ושחררוהו לדרכו. הנאשם הצג כתבת עיתון **(נ/1)**.

הנאשם לא ידע לציין באיזו מהירות נסע.

דין

לאחר שבחנתי את העדויות והראיות ועיינתי בפרוטוקול הדיון, שוכנעתי מעבר לספק סביר כי הנאשם נהג במהירות המיוחסת לו בכתב האישום.

אמנם הנאשם לא כפר בתקינות ואמינות מכשיר המדידה אך בהתאם להלכה, נקבע כי מכשיר הממל"ז הינו אמין ומדויק וזאת בכפוף להפעלתו על ידי מפעיל מיומן, על פי הנחיות היצרן ולאחר ביצוען של הבדיקות השגרתיות. מצאתי כי דרישות אלה נתקיימו בעניינינו.

לעניין זה ראה ע"פ 4682/01 גבריאלי לוי נ' מד"י (להלן: "פס"ד לוי")

"...אך גם בהנחה כי הממל"ז אמין, הוראות היצרן מחייבות לא להסתפק בכך, ויש לשוב ולבדוק אותו בכל פעם מחדש טרם הפעלתו, כאשר הבדיקות כוללות את אלה: בדיקה עצמית של כל מכלולי המכשיר; בדיקת תקינותן של הקריאות המתקבלות על לוח התצוגה; בדיקת קיומו של תיאום אופקי ואנכי בין נקודת ההצבעה האדומה לקרן הלייזר; בדיקת כיול המכשיר שמטרתה לוודא כי טווח המכשיר ותזמונו מדויקים, ושהוא מסוגל למדוד מהירות של כלי רכב נעים."

עד התביעה העיד כי רכב הנאשם היה בודד בנתיב נסיעתו ולבדו בכביש בעת המדידה (עמוד 1 לפרוטוקול שורות 20-21). עד התביעה ציין כי שמר על קשר עין רצוף עם רכב הנאשם עד לעצירתו.

הנאשם בעצמו לא ידע לומר מהי המהירות בה נסע. ונראה כי כל טרוניו היא שעד התביעה לא ויתר לו ונתן לו הזמנה לדין. לו ולא לאחרים שלטענתו נסעו בכביש. לו ולא לרן בן שמעון אשר לפי הכתבה השוטר שעצר אותו שחררו לדרכו פטור.

בעניין הכתבה (נ/1) אציין רק כי מאחר ומדובר בכתבה בעיתון אין לבית המשפט כלים לאמת את הכתוב והפרטים ונסיבות העניין, אינם ברורים.

בעניין טענת הנאשם לפיה היו רכבים נוספים בכביש והשוטר התמקד במהירות נסיעתו אציין כי השוטר סתר טענה זו והעיד כי רכב הנאשם היה בודד בנסיעתו בנתיבו ובכביש בכלל בעת המדידה.

הנאשם בעצמו העיד בחקירתו הנגדית כי עוד מיד כשנעצר ציין עובדת רכבים נוספים על הכביש אך עד התביעה טען כי לא היו (עמוד 3 לפרוטוקול שורות 7-8).

יצוין כי במועד המענה לכתב האישום בחר הנאשם לא להעלות טענה זו בבית המשפט.

לאור כך, איני מוצאת לקבל את גרסת הנאשם, מה גם שאינו יודע כלל באיזו מהירות נסע, ונותנת אמון מלא בעדותו של עד התביעה האמינה והמהימנה.

סוף דבר

לאור האמור לעיל, ולאחר שבית המשפט הזהיר עצמו כי עדות יחידה לפניו, אני דוחה את טענות הנאשם וקובעת כי התביעה עמדה בנטל המוטל עליה והוכיחה מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם עבר את העבירה מיוחסת לו בכתב האישום ומרשיעה אותו בהתאם.

ניתנה והודעה היום י"ב אדר תשע"ד, 12/02/2014 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאוי, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של נהיגה בדרך שאינה עירונית במהירות של 134 קמ"ש, כאשר המהירות המרבית המותרת בדרך הינה 90 קמ"ש, בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.

בקביעת מתחם העונש ההולם, העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם ובין העונש המוטל עליו.

כאשר, מדיניות הענישה אמורה להרתיע מפני בצוע עבירות נוספות ולהעביר מסר ברור על מי שבהתנהגותו פוגע בערך החברתי שהינו פגיעה בביטחון הציבור וסיכון המשתמשים בדרך.

לאור האמור הנני קובעת כי מתחם העונש ההולם לאור נסיבות בצוע העבירה על פי עובדות כתב האישום הינו:

פסילה בפועל לתקופה של אפס עד 12 חודשים, פסילה על תנאי, קנס שנע בין מאות ש"ח עד אלפי ₪.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע עבירה זו: הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה משנת 81, צבר לחובתו 15 הרשעות קודמות כאשר 6 הרשעות מתוכן הינן בגין נהיגה במהירות מעל המהירות המותרת בדרך.

לא נעלמה מעיני העובדה, כי עבירת המהירות האחרונה לחובתו של הנאשם נעברה בשנת 2005. בשיקולי לעונש התחשבתי בדברי הנאשם כפי שהובאו בפרוטוקול הדיון.

לאחר ששקלתי את השיקולים השונים ובחנתי טיעוני הצדדים, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1200 ₪ או 100 ימי מאסר שיישא תמורתם.

הקנס ישולם ב- 3 תשלומים שווים ו רצופים החל מיום 1.3.14 ובכל 1 לחודש. היה והקנס או שיעור משיעוריו

לא ישולם במועד, תעמוד יתרת הקנס לתשלום מיידי.

הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבלת שובר תשלום.

הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 30 יום.

רישיון הנהיגה יופקד בבית המשפט לא יאוחר מיום 12.3.14 בשעה 12.00 וממועד ההפקדה תחושב הפסילה. גם אם לא יפקיד הנאשם את רישיונו, נחשב הוא פסול מלנהוג אך הפסילה תחושב ממועד ההפקדה בלבד. אם אין לנאשם רישיון נהיגה בתוקף, יפנה למזכירות בית המשפט.

הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של חודשיים

וזאת על תנאי למשך שנתיים והתנאי הוא שלא יעבור אותה עבירה בה הורשע או עבירות תוספת ראשונה ושנייה.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום י"ב אדר תשע"ד, 12/02/2014 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאוי, שופטת

סיגי